

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 387/2021
04.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници мал.тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Анкица Мишков, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Вељко Мрдак, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 305/20 од 19.08.2020. године, у седници већа одржаној 04.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 305/20 од 19.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 671/19 од 28.02.2020. године, првим и другим ставом изреке, тужбени захтев мал. тужилаца делимично је усвојен и пресуда Основног суда у Сомбору П2 351/14 од 17.07.2015. године и пресуда Основног суда у Сомбору П2 20/16 од 29.03.2016. године, у делу који се односи на издржавање мал. тужилаца од стране оца, туженог, је измењена тако што је обавезан тужени да уместо новчаног износа од по 6.000,00 динара за свако од деце плаћа месечно на име свог дела доприноса за издржавање деце износе од по 7.000,00 динара, укупно 14.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе 09.12.2019. године, па док за то постоје законски услови, и то сваког 05. у месецу, доспеле рате одједном са припадајућом законском затезном каматом од доспелости, па до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је део тужбеног захтева мал. тужилаца у делу у ком потражују да се обавезе тужени да им плаћа допринос за издржавање преко досуђених износа од по 7.000,00 динара, укупно 14.000,00 динара до захтеваних 12.000,00 динара за мал. ББ, односно до захтеваних 10.000,00 динара за мал. АА са законском затезном каматом на тражене износе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 305/20 од 19.08.2020. године, првим ставом изреке, жалба тужилаца је делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда преиначена у ожалбеном одбијајућем делу (став трећи изреке), тако што је обавезан тужени да поред досуђеног новчаног износа од по 7.000,00 динара, укупно 14.000,00 динара, мал. тужиоцима плаћа још износе од по 3.000,00 динара (по 10.000,00 динара месечно за свако дете), укупно 20.000,00 динара месечно

за оба детета, на начин утврђен ставом другим изреке ожалбене одлуке, док је у преосталом непреиначеном одбијајућем делу, потврђена. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Осим тога, указивање туженог на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, није било предмет оцене овог суда, с обзиром на то да се ради о повреди која се не може сматрати ревизијским разлогом, у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Сомбору П2 351/14 од 17.07.2015. године, разведен је брак туженог и ВВ, законске заступнице малолетних тужилаца, одређено је да ће мајка самостално вршити родитељско право, уређен је начин одржавања личних односа и тужени као отац мал.деце обавезан да плаћа допринос за издржавање, и то за обоје деце у месечним износима од по 5.000,00 динара, укупно 10.000,00 динара. Пресудом истог суда П2 20/16 од 29.03.2016. године, тужени је обавезан да поред утврђених износа од по 5.000,00 динара за издржавање малолетних тужилаца плаћа износе од још по 1.000,00 динара, односно 6.000,00 динара по детету, укупно 12.000,00 динара месечно. Малолетни тужиоци, након престанка заједнице живота својих родитеља живе са мајком у кући њених родитеља, у заједничком домаћинству. Законска заступница мал. тужилаца је у ванбрачној заједници са ДД, са којим очекује дете, а након рођења детета би са малолетним тужиоцима прешла у домаћинство ванбрачног супруга, који живи са својом мајком. Законска заступница мал.тужилаца рођена је ... године, запослена је и остварује зараду од 38.000,00 до 40.000,00 динара, а фирма јој плаћа и путне трошкове за долазак и одлазак са посла. Радно време јој је од 06,00 – 14,00 часова, а код куће помаже деци око учења и задовољења других потреба, тако да нема могућност да се бави додатним послом. Укупни режијски и други трошкови домаћинства су 23.370,00 динара, које сноси заједно са својим родитељима, с тим да законској заступници мал. тужилаца отац повремено помаже и око издржавања деце. Мал. тужиоци на име дечјег додатка остварују на месечном нивоу укупно 7.900,00 динара. Тужени је рођен ... године, завршио је средњу ... школу, смер ..., а од марта месеца запослен је у ... које се бави ..., где остварује зараду од 50.000,00 динара и није додатно радно ангажован. Живи у кући у власништву његових родитеља, засновао је ванбрачну заједницу са ЂЂ, са којом је добио сина ЕЕ ...2019. године. Родитељи туженог живе у ... и помажу му у складу са њиховим могућностима, а режијски трошкови су 17.500,00 динара. Мал. ББ рођен је ...2009. године, похађа четврти разред основне школе, а мал. АА рођена је ...2012. године и похађа први разред основне школе. Појединачно утврђене потребе малолетне деце, које се односе на школске и ваншколске активности, хигијену, одећу, обућу и исхрану збирно износе 23.141,66 динара за мал. ББ и 22.386,65 динара за мал. АА.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да су се стекли услови за измену одлуке о висини обавезе туженог да доприноси издржавању мал. тужилаца повећањем са износа од по 6.000,00 динара досуђених ранијом одлуком на износ од по 7.000,00 динара за сваког од мал. тужилаца месечно, док је у преосталом делу до траженог износа, тужбени захтев одбијен.

Другостепени суд је, налазећи да је правилна одлука првостепеног суда за измену одлуке о издржавању мал. тужилаца у смислу члана 164. Породичног закона, повећањем износа досуђених ранијом одлуком, преиначио првостепену пресуду у погледу висине досуђених износа првостепеном одлуком и обавезао туженог да мал.тужиоцима на име свог доприноса за издржавање плаћа износ од по 10.000,00 динара месечно, ценећи све околности конкретног случаја.

По налажењу Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право и то одредбе члана 160. – 164. Породичног закона, када је прихватајући закључак првостепеног суда да су испуњени услови за измену одлуке о издржавању, одлучио да је тужени у обавези да издржавању мал. тужилаца доприноси у висини од по 10.000,00 динара месечно.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Одредбом члана 160. Породичног закона је прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза за издржавањем других лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Када се одређује висина издржавања по члану 162. став 3. истог закона када је поверилац издржавања дете висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

Супротно ревизијским наводима, а полазећи од наведених одредаба материјалног права и правилно утврђених могућности туженог, као дужника издржавања и потреба мал.тужилаца као поверилаца издржавања, применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона, и руководећи се њиховим најбољим интересом сагласно члановима 6. и 266. ПЗ, правилно је другостепени суд оценио да је тужени у могућности да на име доприноса за издржавање мал. деце плаћа по 10.000,00 месечно од својих редовних примања, с обзиром на његове могућности да стиче зараду и стандард којим живи, као и могућност да се додатно радно ангажује. Овим износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпуни развој мал.деце, која су школског узраста, у складу са њиховим утврђеним потребама, а при томе се не угрожава егзистенција туженог као дужника издржавања, док ће преостала средства за издржавање деце обезбеђивати законска заступница која се свакодневно брине о њима, како потребним новчаним износом, тако

и доприносом у виду рада и старања које и иначе свакодневно улаже у негу и подизање мал. деце. Наводи ревизије којима се указује да тужени има обавезу да издржава још једно малолетно дете нису од утицаја, јер је другостепени суд правилно проценио његове објективне могућности да се додатно радно ангажује и оствари приходе, како би био у могућности да доприноси издржавању мал.деце досуђеним износом.

Код наведеног, по оцени Врховног касационог суда, ревизијом се неосновано оспорава правилност примењеног материјалног права.

Правилна је одлука о трошковима поступка, с обзиром да о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима суд одлучује по слободној оцени у свакој конкретној парници на основу члана 207. ПЗ, водећи рачуна о разлозима правичности.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић